

Tonijn is inzet van duurzame zeeslag

nieuws

Het gaat beter met de blauwvintonijn. De populatie heeft zich de voorbije 10 jaar wonderwel hersteld en dat zet de deur open voor een strikter duurzaamheidsbeleid. Maar als consument word je rond de oren geslagen met duurzaamheidslabels en -claims, die niet altijd op strenge criteria berusten.

🕒 30 DECEMBER 2019 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:52

Lees meer over:

visserij

europa

beleid

milieu

Het gaat beter met de blauwvintonijn. De populatie heeft zich de voorbije 10 jaar wonderwel hersteld en dat zet de deur open voor een strikter duurzaamheidsbeleid. Maar als consument word je rond de oren geslagen met duurzaamheidslabels en -claims, die niet altijd op strenge criteria berusten.

Tien jaar geleden stond de populatie blauwvintonijn nog op het randje van uitsterven in Europese wateren. Verschillende milieuorganisaties maakten van het voortbestaan van de vis een topprioriteit en pleitten voor een verbod op de vangst ervan, tevergeefs.

Japan, dat de blauwvin als delicatessen beschouwt op de sushimarkt, wordt gezien als grote boosdoener. Toen de populatie blauwvintonijn in de Stille Oceaan uitgeput was, trok de Japanse vloot naar de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee.

In Japan worden hallucinante bedragen betaald voor de blauwvin. Het eerste exemplaar van dit jaar, een kanjer van 275 kilogram, werd voor de prijs van 333 miljoen Japanse yen (omgerekend 2,75 miljoen euro) verkocht.

Nochtans zag de Europese markt geen graten in de tonijnvisserij. Onze vissers beschouwden de tonijn als een lastpak die op de gegeerde sardijnen en haringen jaagde. Ook de Europese consumenten moesten er niet veel van hebben.

Dat veranderde door de komst van de Japanners. Omdat zij hun actieggebied verlegden, sloeg de goudkoorts toe en werd de Middellandse Zee compleet overbevestigd. Ook Noord-Afrikaanse dictators zagen hun kans schoon in de illegale vangst en handel. Met als resultaat dat er tien jaar geleden amper nog blauwvintonijn over was. Iccat, de International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas, probeerde de populaties te beheren, maar slaagde er niet in om de vangstquota te beperken en de naleving ervan af te dwingen. Door de grote druk van de visserijlobby kreeg de organisatie bovendien de bijnaam 'International Conspiracy to Catch All Tuna'.

Ondertussen zijn we tien jaar verder en vreemd genoeg is de blauwvintonijn erin geslaagd om zich te herstellen. Zelfs de orka's, die in de Straat van Gibraltar op tonijn jagen, zijn terug van weggeweest. Spaanse vangstregisters, die al eeuwenlang worden bijgehouden, tonen aan dat de populaties in het verleden nog grote veranderingen ondergaan hebben. Maar ook het einde van de regimes van Moammar Kadhafi van Libië en de familie Ben Ali van Tunesië staken een handje bij. Samen met hen, verdween de illegale handel in tonijn. Maatregelen van Iccat, onder andere de regel dat een tonijn minimaal 30 kilo moet wegen bij de vangst, hebben ook bijgedragen aan het herstel. Ten slotte is de controle verhoogd op corrupte visboeren.

De hoop groeit dat ook voor andere tonijnsoorten een duurzaam beleid wordt uitgetekend. Al betekent dat nog niet dat de consument het makkelijker krijgt. Duurzaamheid is afhankelijk van een resem criteria en factoren, die zelfs voor experts niet altijd eenduidig zijn.

Hoe het gesteld is met de wereldwijde populatie ligt niet aan de grondslag van een duurzame keuze. De manier waarop een specifieke tonijnsoort in een bepaald stuk van de oceaan beheerd wordt, telt ook mee. Daarnaast is ook de vangstmethode van belang, denk aan het gebruik van lokvloten, die grote hoeveelheden ongewenste bijvangst kunnen opleveren van jonge tonijnsoorten of andere zeedieren.

Hoe moet een consument erin slagen om een duurzame keuze te maken? Ecolabels, zoals MSC, kunnen hierbij helpen. In Belgische en Nederlandse supermarkten kan je die vinden op verse en bevroren vis. Het label garandeert dat voldaan wordt aan de criteria zoals de staat van de populatie, het voorkomen van milieuschade en een gedegen visserijbeleid. Maar voor vis in blik vinden zulke betrouwbare labels moeilijker ingang. Het kost geld en de vistechnieken moeten vaak verbeterd worden om eraan te voldoen. Daarom grijpen velen terug naar duurzaamheidsclaims op basis van minder strenge eisen, om een duurzame façade op te werpen.

Hoe dan ook, zal het duurzaamheidsbeleid in de tonijnvisserij de komende jaren aan belang winnen. Europa beschermt zijn vloot in de hoorn van Afrika en legt heffingen op aan tonijnexporterende landen om de illegale handel terug te dringen. Er zijn ook verschillende nieuwe controletechnieken in de maak, zoals satellieten om tonijnpiraten te traceren. Voor de consument blijft het wel opletten wanneer hij duurzame tonijn wil kopen. Maar het gaat de goede kant uit.

Bron: De Tijd

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by Who Owns The Zebra